

Høringsnotat

Lovavdelingen

Dato: 15.03.2021

Saksnr: 21/1715

Høringsfrist: 22. mars 2021

Forslag om forlengelse av midlertidige endringer i smittevernloven (oppholdssted under innreisekarantene mv.)

1 Innledning

Justis- og beredskapsdepartementet sender med dette på høring et forslag til forlengelse av lov 19. februar 2021 nr. 4 om midlertidige endringer i smittevernloven (oppholdssted under innreisekarantene mv.). Ved den midlertidige loven ble smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd innført. Bestemmelsene gir Kongen kompetanse til å gi forskrift om hvor og hvordan personer som reiser inn til Norge, skal gjennomføre karantene for å motvirke overføring av covid-19. Kongen kan også gi forskrift om egenandel til dekning av kostnader ved karanteneoppholdet og gi saksbehandlingsregler for vedtak om oppholdssted under innreisekarantene. Smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd er blant annet benyttet for å stille krav om opphold på karantenehotell for personer i innreisekarantene.

Smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd oppheves 1. juli 2021. Departementet foreslår i dette høringsnotatet at disse reglene forlenges uendret til 10. november 2021. Alle inviteres til å komme med innspill til forslaget.

Det er bare spørsmålet om en forlengelse av smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd som nå sendes på høring. Reglene fastsatt i medhold av hjemmelen, som kravet om opphold på karantenehotell, høres ikke nå.

Departementet vil understreke at en forlengelse av smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd ikke er ensbetydende med at reglene som er fastsatt i medhold av bestemmelsen, også vil vare til 10. november 2021. Hvor lenge reglene om karantenehotell skal vare er et eget spørsmål, som må vurderes uavhengig av når smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd oppheves, jf. de grunnleggende kravene til smitteverntiltak i smittevernloven § 1-5. I tråd med denne bestemmelsen vurderer departementet fortløpende behovet for endringer i regelverket om karantenehotell i lys av smittesituasjonens utvikling og erfaringer med ordningen.

2 Bakgrunn

Koronaviruset SARS-CoV-2 har spredt seg mellom mennesker siden 2019 og kan medføre sykdommen covid-19. Regjeringens strategi er å håndtere covid-19-pandemien slik at vi til enhver tid har kontroll på smittespredningen. Kontroll innebærer at sykdomsbyrden er lav og at antall pasienter er håndterbart i helse- og omsorgstjenesten. Til grunn for håndteringen av pandemien ligger bl.a.

regjeringens langsiktige strategi for håndteringen av covid-19-pandemien, vedtatt 7. mai og oppdatert 14. desember 2020, og beredskapsplanen for smitteverntiltak under covid-19-pandemien, vedtatt 10. juni og oppdatert 14. desember 2020.

Innreisekarantene har helt siden pandemiens utbrudd vært en sentral del av regjeringens strategi, og det er avgjørende for å ha kontroll på smittespredningen. Det er viktig å hindre importsmitte med fare for videre spredning, særlig med fremveksten av mer smittsomme virusvarianter.

Det viktigste virkemiddelet mot smittespredning er sosial distansering og derfor er det viktig at karantene-reglene etterleves. Hvis alle innreisende følger de regler som gjelder, som for eksempel at de tilbringer innreisekarantenen på et egnet sted og overholder karantenekravene, er det mindre risiko for at importsmitte sprer seg videre i befolkningen. Overholdes ikke kravene, er det derimot fare for smittespredning og utbrudd.

Etter at Norge høsten 2020 opplevde en økende smittetrend ble det på bakgrunn av råd fra helsemyndighetene funnet nødvendig å fastsette strengere krav til hvor personer i innreisekarantene skal oppholde seg i karantenetiden.

Karantenehotellordningen ble innført ved kongelig resolusjon 6. november 2020, og med hjemmel i smittevernloven § 7-12, som ved «fare ved opphold» gir Kongen myndighet til å fastsette bestemmelser av lovgivningsmessig innhold for å trygge folkehelsen. I tråd med kravene i § 7-12, jf. beredskapsloven § 3 tredje ledd fremmet regjeringen deretter 11. desember 2020 et lovforslag som ga et klart hjemmelsgrunnlag under covid-19-pandemien for å oppstille krav til hvor personer skal oppholde seg under innreisekarantene, herunder krav til opphold på karantenehotell, se Prop. 62 L (2020–2021).

Stortinget fattet vedtak til lov i samsvar med regjeringens forslag, og smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd trådte i kraft 19. februar 2021. Disse reglene gir mulighet til å sikre at innreisekarantenen gjennomføres på et smittevernfaglig egnet sted og at det kan føres kontroll med det. Loven oppheves 1. juli 2021.

3 Gjeldende rett

3.1 Smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd

Smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd lyder slik:

Kongen kan for å forebygge eller motvirke overføring av covid-19 gi forskrift om hvor og hvordan personer som reiser inn til Norge, skal gjennomføre karantene. Kongen kan også gi forskrift om egenandel for personer i karantene eller deres arbeids- eller oppdragsgiver til dekning av kostnader ved karanteneopphold.

Kongen kan gi forskrift om saksbehandlingsregler for vedtak gitt i medhold av forskrift etter andre ledd. Det kan her gjøres unntak fra forvaltningsloven kapittel IV, V og VI.

Andre ledd første punktum gir Kongen adgang til å bestemme hvor innreisekarantene skal gjennomføres, som for eksempel på et karantenehotell. Det åpnes også for at det kan fastsettes nærmere regler om den praktiske gjennomføringen av en slik ordning.

Selve plikten til å være i innreisekarantene er gitt med hjemmel i smittevernloven § 4-3 første ledd. Det gjelder også de nærmere begrensinger personer i karantene er underlagt, slik som at man bare kan oppholde seg utenfor oppholdsstedet hvis man kan unngå nærkontakt med andre. Forskriftshjemmelen i andre og tredje ledd utfyller derfor første ledd. Som omtalt i Prop. 62 L (2020–2021) punkt 7 vil det på enkelte områder kunne være overlapp mellom hva som kan fastsettes i medhold av § 4-3 første og andre ledd.

Etter andre ledd andre punktum har Kongen hjemmel til å fastsette egenandeler for personer med opphold på karantenehotell. Det åpnes også for å bestemme at deres arbeids- eller oppdragsgivere skal betale egenandelen. I tredje ledd er Kongen gitt hjemmel til å gi saksbehandlingsregler for vedtak etter andre ledd, herunder gjøre unntak fra reglene i forvaltningslovens kapittel IV, V og VI.

For en nærmere redegjørelse av disse reglene vises det til Prop. 62 L (2020–2021), særlig punkt 5 og 7.

Smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd er i dag blant annet benyttet til å gi regler om opphold på karantenehotell i covid-19-forskriften, se mer nedenfor. Formålet med disse reglene er å redusere importsmitte. Det oppnås ved å bestemme at innreisekarantenen skal gjennomføres på et smittevernfaglig egnet sted, som karantenehotell. Reglene bedrer videre muligheten til å føre kontroll med at karantenekravene etterleves. Muligheten for kontroll må også antas å ha en preventiv effekt.

Det er inngripende tiltak som kan fastsettes med hjemmel i smittevernloven § 4-3 andre ledd. En plikt til å oppholde seg på karantenehotell for personer som kommer fra land med forhøyet smitte, og som av den grunn anses å utgjøre en smitterisiko, er et eksempel på det.

Slike tiltak kan bare vedtas med hjemmel i smittevernloven § 4-3 andre ledd hvis de grunnleggende kravene til smitteverntiltak i § 1-5 er oppfylt. Dette innebærer at tiltakene må ha en medisinskfaglig begrunnelse, være nødvendig av hensyn til smittevernet og fremstå tjenlig etter en helhetsvurdering. Reglene om oppholdssted under innreisekarantene må videre holde seg innenfor de rettslige rammene som stilles for inngrep i grunnleggende rettigheter etter Grunnloven, menneskerettighetene og EØS-retten. Disse rettslige rammene er det redegjort for i Prop. 62 L (2020–2021). Departementet gjentar ikke dem her, men viser til redegjørelsene i proposisjonens punkt 4 og 5.5.

3.2 Nærmere om reglene om karantenehotell

Fra 9. november 2020 har hovedregelen vært at personer i innreisekarantene skal oppholde seg på karantenehotell. Det er flere unntak for personer som kan dokumentere at de har et annet egnet oppholdssted hvor de kan gjennomføre karantenen på en smittevernfaglig forsvarlig måte. Reglene om oppholdssted under innreisekarantene har vært endret flere ganger på bakgrunn av smittesituasjonens utvikling og de erfaringer man har gjort seg med ordningen. Siste endringer trådte i kraft 23. februar 2021. På pressekonferanse 12. mars 2021 varslet regjeringen at nye innstramminger i karantene-reglene vil bli innført for personer som foretar unødvendige fritidsreiser til utlandet. Endringene er ikke fastsatt og er ikke på høring i dette notatet.

Covid-19-forskriften § 4a pålegger enhver som ankommer Norge fra land med høy smittespredning å oppholde seg i innreisekarantene i 10 døgn. Hvilke områder dette er, fremgår av forskriftens vedlegg A som oppdateres jevnlig. Det er ikke karanteneplikt ved innreise fra områder som har tilstrekkelig lav smittespredning. I forskriftens §§ 6a til 6j er det fastsatt helt og delvis unntak fra karanteneplikt. Karantenetiden forkortes ved negativ test tatt tidligst syv dager etter ankomst, jf. § 4c første ledd.

Covid-19-forskriften § 5 inneholder regler om innreisekarantene. Hovedregelen etter første ledd er at personer i innreisekarantene skal «oppholde seg på karantenehotell på første ankomststed i riket i karantenetiden». Fra dette utgangspunktet er det gjort unntak i andre ledd bokstav a til g.

Etter forskriften § 5 andre ledd bokstav d er arbeids- og oppdragstagere unntatt fra plikten til opphold på karantenehotell når arbeids- eller oppdragsgiveren sørger for et egnet oppholdssted som før innreise er godkjent av Arbeidstilsynet. Det skal legges frem dokumentasjon for godkjenning ved innreise. Det er gitt nærmere regler om forhåndsgodkjenning av slik innkvartering i forskriftens kapittel 2 a.

Blant annet er det i § 8b stilt krav om at søknaden som sendes Arbeidstilsynet, inneholder dokumentasjon på at lokalene gjør det mulig å unngå nærkontakt med andre, og har enerom med TV og internett, eget bad og eget kjøkken eller matservering.

I forskriften § 22 er det gitt regler om egenandel ved opphold på karantenehotell. Det følger av første ledd at personer som oppholder seg på karantenehotell, skal betale en egenandel på 500 kroner per døgn. Har en person en arbeids- eller oppdragsgiver i Norge, skal denne betale egenandelen. Etter andre ledd skal ikke barn under 10 år som bor på rom med foresatte, betale egenandel. For barn i alderen 10 til 18 år er egenandelen 250 kroner per døgn

Reglene i covid-19-forskriften § 5 første og andre ledd, § 8b og § 22 er noen eksempler på regler som er gitt med hjemmel i smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd, og som bidrar til sikre at karantenetiden gjennomføres på et egnet oppholdssted slik at importsmitte forhindres.

For nærmere informasjon om karantenehotellordningen vises det til G-06/20210 *Revidert rundskriv om karantenehotell*, tilgjengelig her: <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/g-062021-revidert-rundskriv-om-karantenehotell/id2835958/>.

4 Departementets vurdering og forslag

4.1 Om behovet for å forlenge smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd

Smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd oppheves 1. juli 2021. Lovens varighet ble vurdert slik av departementet i Prop. 62 L (2020–2021) punkt 5.4:

Når det gjelder reglens varighet, foreslår departementet at smittevernloven § 4-3 nytt andre og tredje ledd skal være midlertidige og vare frem til 1. juli 2021. Dette er tidspunktet smittevernloven § 4-3 a oppheves, og det er naturlig å legge seg på samme tidspunkt. Hvis det viser seg å være behov for reglene også etter 1. juli 2021, vil regjeringen fremme lovforslag om forlengelse av bestemmelsenes virketid.

Regler gitt med hjemmel i smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd sikrer at innreisekarantenen gjennomføres på et smittevernfaglig egnet sted, og at det er mulig å føre kontroll med dette. Hvorvidt det fortsatt vil være behov for å forhindre importsmitte med slike virkemidler også etter 1. juli 2021, vil i stor grad bero på pandemiens utvikling, og ikke bare i Norge, men også verden for øvrig. Samtidig er det vanskelig å forutsi nå hvordan situasjonen vil være på det tidspunktet.

Justis- og beredskapsdepartementet sendte 8. februar 2021 på høring et forslag om å forlenge midlertidig lov om innreiserestriksjoner for utlendinger av hensyn til folkehelsen til 31. desember 2021. I den forbindelse ble det innhentet smittevernfaglige vurderinger fra Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet om behovet for å videreføre den midlertidige loven utover 1. juni 2021, samt en vurdering av hvor lenge et eventuelt behov vil vare.

Helsemyndighetenes vurderinger i denne sammenheng er etter departementets syn også relevante for spørsmålet om det kan være behov for å forlenge smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd. Departementet viser til at midlertidig lov om innreiserestriksjoner i likhet med smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd har til formål å begrense importsmitten.

Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet skriver i sitt svar 27. januar 2021 på oppdrag 316 at det er for mange usikkerhetsmomenter knyttet til pandemiens utvikling til at de i dag kan konkludere med at innreiserestriksjonene kan oppheves 1. juni 2021. De anbefaler der at midlertidig lov om innreiserestriksjoner for utlendinger av hensyn til folkehelsen og tilhørende forskrift gjøres gjeldende ut 2021.

Folkehelseinstituttet skriver:

Utviklingen av smittesituasjonen i Norge og verden for øvrig har siden pandemiens start vært uforutsigbar. Selv om de fleste land har begynt vaksinerings og vi forventer at smittespredningen også vil avta noe i vår- og sommermånedene, er det risiko for at det fremdeles vil være pågående utbrudd både i Norge og andre land 1. juni 2021. Følgende usikkerhetsmomenter gjør det vanskelig å konkludere med at lovene kan oppheves sommeren 2021:

- Utviklingen i forekomst av de litt mer smittsomme virusvariantene og om disse vil medføre en forverring av den nasjonale og/eller globale smittesituasjonen.
- Effekt av vaksinerings på smittespredning. Det er fremdeles uklart hvor god beskyttelse vaksinene gir mot å bli smittet. I tillegg er det uklart om vaksinene beskytter mot alle de nye virusvariantene (de vi kjenner til nå, men også nye som kan oppdages de neste månedene)
- Norge vil trolig ha vaksinert mange eldre, risikogrupper og helsepersonell i løpet av våren 2021. Store deler av befolkningen vil allikevel ikke være vaksinert 1. juni. Selv om disse har lavere risiko for alvorlig forløp av covid-19, er det allikevel risiko for mange sykehusinnlagte dersom Norge får et stort utbrudd av covid-19. I tillegg er det alltid risiko for forsinkelser i vaksineleveranser som kan medføre at Norge har vaksinert færre i risikogrupperne enn planlagt 1. juni 2021.
- Vaksinasjonsdekning og smittesituasjon i andre land. Det vil trolig være store forskjeller mellom land, som medfører at det trolig vil være enkelte land som har utbrudd av covid-19, også i juni 2021.

Helsedirektoratet skriver:

Helsedirektoratet støtter Folkehelseinstituttets vurdering og legger til grunn samme forståelse av smittesituasjonen. De neste månedene vil det være usikkerhet knyttet til pandemiens utvikling nasjonalt og internasjonalt som gjør det vanskelig å forutsi situasjonen 6 måneder frem i tid. Usikkerheten er beskrevet i flere oppdragsbesvarelser, blant annet 319 om ulike scenarier for fremtidig utvikling i pandemien. Helsedirektoratet viser også til sentrale momenter for vurdering av tiltak videre, beskrevet i svar på oppdrag 258 om tiltak som må beholdes gjennom pandemien:

- Dersom mer smittsomme virusvarianter får slå rot og dominere, vil dette kunne ha alvorlige konsekvenser for tiltakenes styrke og varighet.
- Hastigheten på vaksineringsen, vaksinasjonsgrad, immunitet og vaksinenes beskyttelse mot smittsomhet er eksempler på forhold som er av betydning for tiltaksvurderingen.
- Smitteutviklingen i mange andre land er alvorlig. Det er fortsatt usikkert hvilken effekt de innskjerpede innreiserestriksjonene har. Det er svært alvorlig dersom man med de betydelige ressurskrevende tiltakene som nå er iverksatt, fortsatt ikke klarer å få kontroll med importsmitte. Hvor omfattende nasjonale tiltak Norge vil måtte ha innenlands, vil være nært knyttet til hvor stor risiko vi åpner for når det gjelder importsmitte.

Samtidig som immuniteten i befolkningen styrkes gjennom vaksinasjon er det avgjørende å videreføre grunnleggende smittevernråd (holde avstand, hygieneråd, holde seg hjemme og teste seg ved symptomer). Kontaktreduserende og mobilitetsreduserende tiltak, samt restriksjoner for innreisende fra land med høyere smitte, vil fortsatt være nødvendige tiltak fremover.

Helsedirektoratet vurderer at det er lite trolig at det ikke vil være behov for det gjeldende midlertidige regelverk knyttet til covid-19 etter juni/ juli 2021, og anbefaler at varigheten av tiltakene forlenges. Det gjelder som beskrevet over i særlig grad regulering av innreise til landet. Har man kontroll på smittenivået innad i Norge vil det være vesentlig å ha restriksjoner som begrenser importsmitte. Helsedirektoratet anbefaler derfor å videreføre den midlertidige loven om innreiserestriksjoner for utlendinger av hensyn til folkehelsen etter 1. juni 2021.

Etter departementets syn tilsier denne situasjonsbeskrivelsen og disse vurderingene at det kan være behov for smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd også etter 1. juli 2021. Som helsemyndighetene påpeker, er det vanskelig å forutsi pandemiens utvikling både nasjonalt og internasjonalt. Departementet merker seg Helsedirektoratets uttalelse om at dersom man har kontroll på smittenivået innad i Norge, vil det være vesentlig å ha restriksjoner som begrenser importsmitte. Dette illustrerer òg at behovet for smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd i stor grad beror på smitteforholdene utenfor Norge.

Departementet foreslår derfor å forlenge smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd.

4.2 Nærmere om varigheten av smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd

Departementets klare utgangspunkt er at forskriftshjemmelen i smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd ikke bør gis lengre varighet enn behovet tilsier. Innenfor rammene av hjemmelens virketid kan tiltak i tillegg bare opprettholdes så lenge det er nødvendig ut fra smittesituasjonen. Som uttalelsene fra Folkehelseinstituttet

og Helsedirektoratet viser, er det imidlertid krevende å fastslå hvor lenge behovet vil være tilstede på det nåværende tidspunktet.

Ved vurderingen av når loven bør opphøre, gjør det seg også gjeldende noen praktiske hensyn. Stortinget er ikke samlet fra 19. juni til oktober, og det kan derfor i utgangspunktet ikke vedtas noen ny forlengelse i denne perioden. Sett i lys av den uforutsigbare smittesituasjonen mener departementet at det er uheldig om forskriftshjemmelen skal opphøre uten at det er mulig å få den forlenget.

For å sikre at loven ved behov kan forlenges påny, må opphørsdatoen også fastsettes slik at det blir tid til å behandle et eventuelt lovforslag. Det må være tid til komitebehandling, første- og annengangsbehandling i plenum og til sanksjon av lovvedtaket. Siden Stortinget i tillegg konstitueres for første gang etter årets valg, antar departementet at loven bør gis varighet til 10. november 2021.

Samtidig ser departementet at en opphørsdato 10. november 2021 kan synes langt frem i tid. Til dette vil departementet bemerke to forhold.

For det første anbefalte helsemyndighetene at midlertidig lov om innreiserestriksjoner ble forlenget ut året. Både reglene der og reglene om oppholdssted under innreisekarantene har til formål å begrense importsmitte, og departementet antar derfor at anbefalingen også er relevant i denne sammenhengen. I lys av den er en forlengelse til 10. november 2021 moderat.

Enda viktigere er det at det kun er forskriftshjemmelen i smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd som foreslås forlenget. Departementet understreker at forskriftshjemmelens varighet er et annet spørsmål enn hvor lenge tiltak fastsatt i medhold av hjemmelen, slik som karantenehotellordningen, skal vare. Forskrifter gitt i medhold av smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd kan ikke vare lenger enn nødvendig, jf. smittevernloven § 1-5. Tiltak som ikke lenger er nødvendige ut fra smittesituasjonen, må oppheves. Dette må vurderes uavhengig av forskriftshjemmelens opphørsdato. Se nærmere Prop. 62 L (2020–2021) punkt 4 og 5.5.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om å forlenge smittevernloven § 4-3 andre og tredje ledd vil ikke i seg selv medføre noen økonomiske eller administrative kostnader. Slike konsekvenser må vurderes i tilknytning til det enkelte tiltaket som fastsettes i medhold av hjemmelen. Siden det på det nåværende tidspunktet er meget vanskelig å forutsi hvilke tiltak som vil være nødvendige utover 1. juli 2021, er det også krevende å beskrive de potensielle administrative og økonomiske konsekvensene av forslaget.

Reglene om oppholdssted under innreisekarantene har til formål å sikre at personer som reiser inn til landet, gjennomfører karantenen på et smittevern faglig egnet sted. Slike karantentiltak er ett av mange smitteverntiltak som påvirker økonomien og som virker sammen med andre tiltak. Dette har en kostnad for enkeltpersoner, næringslivet og det offentlige. Samtidig innebærer også økt smitte store kostnader for samfunnet. Kostnadene ved skjerpede smitteverntiltak må veies opp mot kostnadene ved økt smitte. Mindre inngripende tiltak nå vil kunne medføre at smitteverntiltak må opprettholdes over en lengre periode.

Det vises til nærmere omtale av konsekvensene av smitteverntiltak i rapportene fra Holden-utvalget 7. april 2020, 26. mai 2020 og senest tredje rapport del 1, 15.

februar 2021. Disse er tilgjengelig her:

<https://www.helsedirektoratet.no/rapporter/samfunnsokonomisk-vurdering-av-smitteverntiltak-covid-19>.

I delrapporten fra utvalget 15. februar 2021 står det at beregninger viser at importsmitte er viktig for smitteutviklingen, og at det fortsatt er av stor betydning med effektive tiltak som begrenser den. Risikoen for nye, mer smittsomme virusvarianter øker betydningen av å forhindre importsmitte. Utvalget skriver videre at foreløpige analyser tyder på at det kan ligge store gevinster i å få etablert systemer som reduserer risikoen for importsmitte ytterligere. Det heter også at en effektiv strategi for å holde smitten nede bør inneholde tiltak som sikrer effektiv kontroll med importsmitte. Dette viser at regler som sikrer at innreisekarantene gjennomføres på en smittevern­faglig egnet måte, kan være samfunnsøkonomisk gunstig.

I Prop. 62 L (2020–2021) punkt 6 er noen av de økonomiske og administrative konsekvensene ved karantenehotellordningen omtalt. Departementet vil ikke gjenta alt som står der, men vil komme med noen presiseringer i lys av de endringene som er skjedd etter at proposisjonen ble fremmet 11. desember 2020.

For det første er personkretsen som plikter å ta opphold på karantenehotell endret. Slike endringer vil påvirke antallet overnattinger, og derfor ordningens omfang. Det vil igjen ha betydning for statens utgifter og kommunenes administrative oppgaver. Også reglene om innreiserestriksjoner vil ha stor betydning for hvilke økonomiske og administrative kostnader ordningen medfører. Desto strengere de er, desto færre kommer inn i landet og tar opphold på karantenehotell.

For det andre er regelverket for refusjon av kommunenes utgifter i forbindelse med karantenehotellordningen fastsatt. Det ble sist revidert 24. februar 2021 og er tilgjengelig her: <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/regelverk-for-refusjon-av-kommunenes-utgifter-i-forbindelse-med-karantenehotellordningen/id2815401/>.

For det tredje ble det ved endringer i covid-19-forskriften 19. februar 2021 oppstilt et krav om forhåndsgodkjenning av innkvartering som arbeids- eller oppdragsgiver stiller til rådighet for gjennomføring av innreisekarantene etter covid-19-forskriften § 5 andre ledd bokstav d. Ordningen administreres av Arbeidstilsynet. De økonomiske og administrative konsekvensene av dette er omtalt i kongelig resolusjon 19. februar punkt 4. Utgiftene til ordningen er der anslått å være 50 millioner kroner i 2021.

For det fjerde er egenandelene på karantenehotell endret. Privatpersoner som oppholder seg i karantenehotell, skal betale en egenandel på 500 kroner per døgn. Har en person en arbeids- eller oppdragsgiver i Norge, skal denne betale egenandelen. Barn under 10 år som bor på rom med foresatte, betaler ikke egenandel. For barn i alderen 10 til 18 år er egenandelen 250 kroner per døgn.

6 Forslag til lov om endringer i lov om midlertidige endringer i smittevernloven (oppholdssted under innreisekarantene mv.)

I

Lov 19. februar 2021 nr. 4 om midlertidige endringer i smittevernloven (oppholdssted under innreisekarantene mv.) oppheves 10. november 2021.

II

Loven trer i kraft straks.